

TÉL

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: **„Örömdalok hangozzanak...”**

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022.dec 12-dec 21

A projekt tervezett indító élménye: Beszélgető kör adventi gyertya gyűjtással

A projekt várható lezáró élménye: Ismét közös séta a templomtéri betlehemhez. (múlthéten sokan betegek voltak). Ott közös karácsonyi éneklés a feldíszített karácsonyfa körül.

- **A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink:** Bővüljön a gyermekek ismerete az Adventi készülődés időszakáról, a téma feldolgozása során ismerkedjenek meg az Advent jeles napjaival: Luca nap december 13., karácsony december 24-25./ Ismerkedjenek meg a Betlehemezés néphagyományával, szerezzenek ismeretet Jézus születésének körülményeiről. Az anyanyelvi, érzelmi, erkölcsi nevelés fejlesztése a családi ünnepek megbeszélésével, az összetartozás élményének erősítésével, pozitív érzelmek alakításával. az ünnepre való érzelmi ráhangolódás, a család ünnepének az előkészítése.
Az összetartozás érzésének erősítése (csoport-, illetve óvodai szinten működő hagyományok ápolása).

A projekt során megvalósítandó feladataink: Ünnepre hangolódás

Esztétikai érzék fejlesztése. Közös tevékenységgel az összetartozás érzésének fejlesztése.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl:

kognitív, azaz értelmi képességfejlesztés, érzelmi képességek és szociális készségek fejlesztése, kommunikációs, nyelvi (verbális) képességek fejlesztése, matematikai képességek, számlálási készségek fejlesztése, testi, motoros, koordinációs képességfejlesztés, vizuális képességek fejlesztése, zenei képességfejlesztés, kudarctűrő képesség fejlesztése. Érzékelés, észlelés. emlékezet, figyelem, képzelet.

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • önellátás, önkiszolgálás, önálló öltözködés • pihenéskor az ágyak szét-, és összerendezése • ágyneműk önálló fel-, és lehúzása • játékok és a foglalkozás során használt játékok elpakolása • segítségnyújtás a csoportszoba dekorációjának elkészítésében • naposi feladatok ellátása
---	---

<p style="text-align: center;">Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<p>Átváltozós:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Beszéljük meg, hogy egy adott jelre mivé fogunk átváltozni. Például: tapsra - fenyőfák leszünk, terpeszbe állunk és karunkat rézsútosan leengedjük; "bumm"-ra rénszarvasok leszünk - tenyerünkből agancsokat formázva nyargalászunk körbe; "Ho-ho-ho-hó" jelre Mikulássá változunk és óriás lépésekkel, puttonyt cipelve megyünk tovább. A gyerekek elindulnak körbe és az adott jelre a megbeszélt dologgá kell változniuk. Ha kicsik is vannak, először mindenképpen hagyjuk el a "jeleket", csak mondjuk azt, hogy "fenyőfa", "rénszarvas", "Mikulás". - - Dió-mogyoró válogató - - Üljetek körbe és szórjatok középre sok-sok diót, mogyorót (egy karikába is tehetitek, hogy ne guruljanak szét). "Rajt" jelre mindenki egyesével elkezdheti begyűjteni a diókat, mogyorókat, de csak az egyik fajtát válogathatja. Fontos, hogy egyszerre csak egy darabot szabad elvenni. Lehet a gyerekeknek kis tálkájuk, amibe teszik, így biztosan nem keveredik össze. Megegyezhettek abban is, hogy a kisebbek a diót gyűjtik, a nagyobbak a mogyorót. Ha az összes elfogyott középről, megszámoljuk, ki gyűjtötte a legtöbbet! - - - Éneklős kereső - - Keressünk egy tárgyat, amit elrejtünk. Ez kapcsolódhat az adott időszakhoz, lehet 	
--	--	--

	<p>például Mikulás sapka, vagy egy kis csengő. Küldjünk ki egy gyereket, ő lesz a kereső, másvalaki pedig rejtse el a tárgyat úgy, hogy azért észrevehető legyen (ne tegye bele például egy dobozba). Hívjuk be a keresőt, és kezdjük el közösen énekelni egy mindenki által ismert énekkel (lehet ez például a Kis karácsony, nagy karácsony, vagy bármelyik más által ismert dal). A dalt azonban úgy kell énekelni, hogy ha a kereső messze jár az elrejtett tárgytól halkan énekeljük, ha közeledik, akkor egyre hangosabban. Persze ez kiscsoportosoknál még nem biztos, hogy sikerül, de a halk és hangos közötti különbséget ők is érzékelni fogják. Jó, ha ezt a játékot megelőzi egy-két alkalom, amikor halkan és hangosan énekeltek, például egy Mikulás báb le- és fel emelésével (ha magasra emeljük: hangos, ha leengedjük: halk).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ég a gyertya, ég... - - Az ismert dalocskát játszhatjátok úgy, hogy körbejártok énekelve, két-három kisgyerek pedig a körben feltartott kézzel, "égő gyertyát tart". Az ének végén mindenki leguggol feltartott kezekkel, a kör közepén álló gyerekek pedig "meggyújtják" valakinek a gyertyáját és helyet cserélnek vele. 	
--	--	--

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és 	<ul style="list-style-type: none"> • Adventi Időszak az óvodában. Egyik legfontosabb, legszebb ünnepi időszakunk az Advent, a karácsonyvárás. S még szebbé, különlegesebbé teszi, hogy korunk karácsonyi jelképei mellett ugyanúgy megőrizzük a régmúlt hagyományait is, s így adjuk tovább gyermekeinknek. 	
--	--	--

természetvéde
lmi ismeretek

- matematikai
tapasztalatok,
matematikai
játékok

Még a mi szívünk is ellágyul, amikor látjuk, mennyire átszellemülten élik meg minden egyes percét a készülődésnek. Ebben a kritikus időszakban egyfajta menedék ez a kis misztikus világ az óvodában felnőttek és gyermeknek egyaránt.

S miközben fejlesztjük testi, értelmi, érzelmi, kommunikációs készségüket, készítjük a gyermekeket az iskolára, az életre, erősítjük az összetartozás érzését, ráhangolódunk az ünnepre.

A családi élmények felidézésével erősítjük a gyermekekben a család összetartozásának az érzését, az otthon melegének a fontosságát. Olyan hangulatot, játékszituációkat teremtünk, melyben több lehetőségük nyílik a pozitív érzelmek megélésére.

A karácsony egyik jelképe a gyertya, mely elbűvöli a gyermekeket, oldja a bennük lévő gátlásokat, a meséléseknek pedig meghittséget kölcsönöz.

Minden nap, ebéd végén meggyújtjuk az adventi koszorún a gyertyákat és elénekeljük az adventi énekünket. Megbeszéljük, hogy ma ki választhat a plüssök közül. Amit hazavihet és az az övé marad.

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

- Beszélgető kör: Hogyan várod otthon a karácsonyt? Hogyan díszítitek otthon a lakást? Miben segítesz a szüleidnek a házimunkákban? Mivel szeretnél örömet okozni a szüleidnek? Mesélj a családról! Hányan vagytok? Hogy hívják őket? Hány évesek?

- Minden napra egy **mesé**:
 - B. Radó Lili: HÁROM FENYŐFA
 - Devecsery László: Cinegekarácsony
 - Mentovics Éva: Mióta van csillag a karácsonyfák csúcsán?
 - Skolik Ágnes: Angyalka születik
 - Linda Jennings: Bandi pónija

Versek:

Fésűs Éva: Álmodik a fenyőfácska

Mentovics Éva: Az ünnepi asztalnál

Cinca Katica: December

	Csanádi Imre: Karácsony fája	
--	------------------------------	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mézeskalács készítés. • Luca napi búza ültetése. • Karácsonyi ajándékok készítése • Családrajz 	
---	---	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játécai, feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Bemelegítő futás, járásgyakorlatok. • Sorverseny: padon kúszás mászás, egyensúlyozás, páros lábbal ,egy lábbal ugrás, célbadobás labdával, szlalomfutás. • Lábtorna • Játékok: Tűz, víz, repülő, Páros fogó, Szalagfogó, Terpesz fogó, kidobás. 	
--	--	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Karácsonyi dalok felelevenítése: <ul style="list-style-type: none"> - Ezüst szánkót hajt, - Fehér karácsony -Ó szép fenyő 	
---	---	--

-Pásztorok pásztorok

- Kiskarácsony

Rf: Gyors lassú felimserése, megnevezése

Zh: Csajkovszkij - The Nutcracker / A diótörő

MELLÉKLET:

B. Radó Lili

HÁROM FENYŐFA

Három fenyőfa állt egy dombtetőn. A legnagyobbik fa szép és egyenes volt, erős, messze nyúló ágai voltak. A kisebbik fenyő nem volt olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán kicsi volt, vékony törzsű és egészen alacsony.

-Bárcsak olyan nagy és erős lennék mint a legnagyobb fenyő! - sóhajtotta ez a kicsike fa.

Nagyon hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet belepte a hó. Karácsony közeledett.

10

-Bárcsak eljönne értem Télapó, és elvinne karácsonyfának!- sóhajtotta a legnagyobb fenyő.

-Bárcsak engem vinne el! - Szólt a kisebbik fenyő.

Egy napon fázós kismadár jött szökdécselve feléjük. Megsérült a szárnya és nem tudott repülni.

-Kérlek, legnagyobb fenyő, itt maradhatnék az ágaid között?-szólította meg féltéken a kismadár a fát.

-Nem lehet! Nem ringathatok kismadarat az ágaim között, mert éppen karácsonyfának készülök.

-Pedig úgy fázom!

Így hát a törött szárnyú kismadár odább ugrált a kisebbik fenyőhöz.

-Kedves kisebbik fenyő! Megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között?

-Nem! Nem ringathatok semmiféle madarat az ágaim között, mert hátha éppen most vinne el valaki karácsonyfának.

Ekkor a szegény didergő kismadár továbbugrált a harmadik fácskához.

-Drága kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között?

-Hogyne maradhatnál kismadár! Bújj csak egészen hozzám. Majd megmelegítelek, amennyire csak telik tőlem.

A kismadár felugrott a harmadik fácaska ágai közé, és ott nyomban elaludt.

Hosszú idő múlva a harmadik fácaska édes halk csengettyű szót hallott. A hangok egyre közeledtek, már egészen ott hallatszottak a dombokon. Mind a három fácaska látta az apró csengettyűket. egy rénszarvas húzta szép kicsi szánkón csüngtek, amelyből most kiszállt az utasa.

-Télapó vagyok- mondta - Karácsonyfát keresek egy nagyon kedves kicsi gyerek

számára...

-Vigyél engem!- kiáltotta a legnagyobbik fenyő.

-Engem vigyél! - ágaskodott a kisebbik fenyő.

A harmadik fácška azonban meg sem szólalt.

-Te nem szeretnél jönni?- kérdezte tőle télapó.

-Dehogynem! Nagyon szeretnék-felelte a kis fenyő -De hát itt kell maradnom, hogy vigyázzak erre a beteg kismadárra. Éppen elaludt.

-Kicsike fa! Te vagy a legszebb fa a világon, téged viszlek magammal.- Azzal gyöngéden kiemelte őt a földből, olyan óvatosan, hogy az ágai közt megbúvó kismadár fel sem ébredt. Aztán szánkójába állította a csöpp fenyőt a madárkával együtt, majd maga is beült mögéjük. És a kicsi szánkó ezüstös csengőszóval tovasuhant velük a karácsonyi havon

Devecsery László: Cinegekarácsony

A kis cinege szomorúan sírdogált az ágon. Odaröppent hozzá a mamája.

— Miért sírsz, kis cinegelányom?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, mikor olyan rossz nekünk, madaraknak. Bezzeg jó az embereknek! Készülnek a karácsonyra, s lesz nekik csodálatos karácsonyfájuk.

— Majd odarepülünk az ablakokhoz — és megcsodáljuk. S nézd, itt, az erdő szélén mennyi karácsonyfa álldogál. Ez mind a miénk: az állatoké! A szép fehér hó fel is díszíti nekünk.

— Én... mégis... igazit szeretnék...!

Eljutott a híre a cinegelányka szomorúságának a többi madárhoz is. Megsajnálták. Összedugták a fejüket.

A hangos cserregésre és csörrögésre a szundikáló mókusok is felébredtek. Nagy mérgesen néztek ki az odúból. Ám amikor a madarak nekik is elmondták, miről beszélgetnek, mindjárt megbékéltek. Sőt!

— Mi is segítünk!

S megkezdődött a nagy, titokzatos, a legtitkosabb erdei készülődés.

Cinegepapa a faluba repült szomorú leánykájával. Ott figyelték, hogyan készülődnek az emberek az ünnepre.

Közben a többiek sem tétlenkedtek!

A mókusok szalagot kötöttek minden mogyoróra és dióra. A verebek apró almácskákat hoztak. A búbospacsirta aranyszínűre festett mákgubókkal érkezett. Cinegemama szalmavirágot szerzett a piacon. Gyönyörű füzért készített belőle. Bagolyapó világító festékkel kente be a fenyőtobozokat. Ezek helyettesítik majd a gyertyákat.

A madarak és a mókusok a cinegetanya mellett a legszebb fenyőfát díszítették fel. Lett is öröm, amikor a cinegelányka visszatért. A csodálkozástól szólni is alig tudott:

— Ez... ez... ez az... enyém? Az én igazi karácsonyfám? Köszönöm, köszönöm, köszönöm!

— Boldog karácsonyt! — felelték a madarak és a mókusok.

Skolik Ágnes: Angyalka születik

A hófehér pamutgombolyag társaival együtt a rövidárubolt polcán várakozott.

Egy didergős téli napon megfogta valaki, nézegette, forgatta, majd a táskájába tette és hazavitte.

Otthon Kisgombolyag egy kosárkába került, sok-sok színes fonal közé.

Este, amikor a család elcsendesedett, az asszony a kezébe vette a fehér horgolócérnát.

- Te csodaszép cérnácska, mit horgoljak belőled? - kérdezte, miközben megsimogatta a puha gombolyagot.

Apró horgolótűt vett elő, majd lapozgatni kezdett egy újságot, melyben szebbnél szebb horgolások leírása volt. Megállt az egyik oldalon, elolvasta a leírást és munkához látott. Finom ujjai közé fogta a cérnát és a tűt, majd apró láncszemeket készített a duci Kisgombolyagról letekeredő hajszálvékony cérnából.

- Juj, de hideg ez a tű - gondolta a Kisgombolyag -, és milyen jó meleg az asszony keze...!

- ez volt a következő gondolata.

A cérnaszál, a horgolótű és az asszony ujjai tökéletes összhangban dolgoztak. A tű vidáman táncolt, a fonal engedelmesen követte, az ujjak magabiztosan irányították a tűt és a fonal mozgását.

A hozzáértő kezek munkája nyomán egyre nagyobb lett a horgolás és egyre kisebb a gombolyag, de ettől ő nem lett szomorú. Boldogan figyelte, ahogy elkészült a fejecske, majd utána szép csipkeruhát és leheletfinom szárnyakat kapott az angyalka.

Amikor az óra éjfélét ütött, már ott állt az asztalon a csupa csipke hófehér cérnaangyal. Kisgombolyag apróra fogyatkozva csodálta a bájos, légiesen könnyű kézímunkát.

Angyalka kinyitotta a szemét és körülnézett. Mellette az asztalon ott pihent a horgolótű és a Kisgombolyag. Odakinn apró pelyhekben hullani kezdett a hó, amely olyan fehér, csillogó és könnyű volt, mint az angyalka a meleg szoba asztalán.

Másnap reggel az angyalkát langyos cukormázba mártotta az asszony. Ettől nyerte el igazi formáját és szebb lett, mint valaha. Amikor megszáradt, egy dobozba került, ahol sok-sok apró horgolt dísz volt már: csillagok, csengőcskék, apró gyönggyel díszített karácsonyfák.

Odakint a hó egyre hullt, fehér bundát terített a fákra és hósipkát rakott a háztetőkre. A házban frissen vágott fenyő illatozott, melyre a gyerekek apró díszeket akasztottak. Nagy izgalommal készültek a Szentestére, amikor a Kisjézus ellátogat minden család várakozással és reményekkel feldíszített otthonába.

A kis angyalka becsomagolva a többi ajándék közé került a karácsonyfa alá.

Mire leszállt az este, a karácsonyfa teljes pompájában állt, és az ünneplőbe öltözött család izgatottan várta, hogy megszólaljon egy csepp harang...

- Mennyből az angyal lejött hozzátok... - csendült fel a karácsonyi ének, és boldog izgalom töltötte be a szobát. Az asszony a kezébe vette az angyalkát és átnyújtotta édesanyjának, aki reszkető kézzel bontotta ki a csomagot...

- Ó, hát ez csodaszép! - suttogta, miközben egy könnycseppet morzsolta el a szeme sarkában.

Forgatta, nézegette a kis angyalt, miközben gondolatai a múltba révedtek. Látta az asszonyt, aki akkor még kislány volt és ő tanította kézímunkázni. A kislány apró ujjaira sután, bátortalanul tekerte fel a fonalat, ügyetlenül forgatta a horgolótűt. Ahogy teltek a percek, egyre ügyesebben bánt a tűvel és a fonallal... A kislányból nagylány lett és a hosszú évek alatt szebbnél szebb munkák kerültek ki a kezei közül.

- Anyuka, köszönöm neked, hogy megtanítottál! Megtanítottál kézímunkázni, és annyi minden másra, amit csak tőled tanulhattam meg - mondta, és boldog mosollyal ölelte át édesanyját.

- Anyu, taníts meg engem, hogy én is tudjak ilyen csodaszép angyalkát horgolni! -szólalt meg ekkor a kislánya.

Vacsora után a család elcsendesedett, a felnőttek beszélgettek, a gyerekek az új játékokkal játszottak. A hó szakadatlanul hullott odakint. Egy apró hópihe az ablakra szállt és benézett a szobába. A kandalló mellett ott ült a nagymama, az anyuka és a kislány. A kislány apró ujjaira sután, bátortalanul tekerte fel a fonalat, ügyetlenül

forgatta a horgolótűt. Ahogy teltek a percek, egyre ügyesebben bánt a tűvel és a fonallal...

Linda Jennings: Bandi pónija

Bandinak volt egy pónija. Pirítósnak hívták. Bandi nagyon szerette a pónit, mindennap megfésülte a sörényét, gondosan ápolta a szőrét. Bandi testvére, Pista sokat csúfolta Pirítóst.

- Túl kicsi. Semmire se lehet használni. Nem tudja átugrani a kerítést sem. Olyan kövér, sose nyersz vele versenyt.

Bandi nem törődött a csúfolódással. Pirítós kitartóan ügetett az ösvényeken, és nagyszerű barát volt. Ki akart versenyt nyerni vele? István mégsem hagyta abba a csúfolódást. Néha még anya és apa is kinevette Pirítóst, hogy ilyen jó húsban van.

- Inkább Hordónak kéne hívnod - mondta apa -, nem Pirítósnak.

Azon a karácsonyon a havazás nem akart elállni. Apa az ablakból nézte, hogy hull egyre jobban a hó.

- Ha nem áll el - mondta -, nem tudok elmenni kocsival a nagymamáért, még az ajándékokat sem tudjuk elvinni neki.

Bandi szülei minden karácsonykor ajándékokat vittek a nagymamának. Karácsonyeste a nagymama örömmel bontotta ki a csomagokat. Kisgyermekkorára emlékezett, Németországra, ahol ez volt a szokás. Karácsony első napján aztán ő jött át Bandiékhoz ebédre. Most úgy látszott, ezt a karácsonyt ajándékot és családi ebéd nélkül, egyedül kell a nagymamának töltenie

- Nagyon csalódott lesz szegény - mondta anya.

Bandinak mentő ötlete támadt:

- Talán hasznát vehetnénk Pirítósnak - mondta. István nevetni kezdett.

- Ez a négy lábú karácsonyi kalács? Miben tudna ez segíteni?

- Karácsonyeste elviszem vele az ajándékokat - mondta Bandi. - Pirítósnak nem számít a hó. Másnap meg apa megy el Pirítóssal. Fölülteti rá a nagymamát, elhozza hozzánk.

István már nem nevetett, anya és apa is gondolkodóba esett.

- Nincs olyan messze, hogy ne érnél vissza sötétedés előtt - szólt anya.

- Figyelj jól az útra! - mondta apa. - Még látható a csapás.

Bandi felült Pirítós hátára, és elindult az ajándékokkal a nagymamához. Karácsony reggel pedig a nagymama fölvette a legszebb ruháját. Fölült Pirítósra, akit apa kötőféken vezetett hazáig.

Mentovics Éva: Mióta van csillag a karácsonyfák csúcsán?

Egyszer, réges-régen, egy teliholdas decemberi éjszakán, amikor milliányi csillag ragyogott az égen, néhány egészen apró kis csillagocska pajkosan játszadozott az öreg Hold mellett.

Remekül érezték magukat. Huncutkodtak, viháncoltak, csintalankodtak. Addig-addig rosszalkodtak, amíg az egyik kis csillagot valamelyik társa véletlenül alaposan oldalba lökte.

- Bocsánat, nem volt szándékos! - mentegetőzött a kis rosszaság.

- Segítség! Kapjon el valaki! - kiáltotta ijedten a szegény pórul járt csillagocska. De sajnos már senki sem tudott utána nyúlni. Elveszítette az egyensúlyát, és elkezdett zuhanni lefelé. Zuhant, zuhant egyenesen a Föld felé. A társai egyre távolabb kerültek tőle. Ő pedig rettenetesen félt, mert ilyen még soha sem történt vele. Lehet-e még annál is rosszabb, hogy lepottyant, és elveszítette a társait?

Hosszú ideig csak zuhant, zuhant lefelé, ám egyszer csak valami érdekes dolog történt. Mintha valaki kinyújtotta volna érte a karját. Egy enyhén szúrós, zöld valami alányúlt, és elkapta. A kis csillagocskának fogalma sem volt róla, hogy mi történt.

Éppen egy fenyves erdőbe pottyant le. Az enyhén szúrós zöld valami pedig egy hatalmasra nőtt fenyőfa volt.

- Nem tudom, hogy ki vagy, de kérlek, segíts nekem, hogy vissza tudjak menni a barátaim közé! - könyörgött a kis csillagocska, és olyan kedvesen mosolygott, amennyire csak tudott a történetek után.

- Én vagyok az erdő legöregebb fenyőfája. - recsegte kedvesen az öreg fenyő. Már nagyon sok mindent megértem. Évtizedek óta csodállak benneteket, hogy télen - nyáron milyen ragyogóan, fényesen tündököltök ott az égbolton. Szóval sok mindent megértem, de ilyen még soha sem történt velem, hogy egyikőtök az ölembe pottyant volna. De ha már így esett, nagyon szívesen megpróbálok neked segíteni, hogy visszakerülj az égboltra.

- Előre is nagyon köszönöm neked, kedves fenyő! - hálálkodott a kis csillag.

- Még ne köszönj semmit sem! Megteszek minden tőlem telhetőt, de biztosat nem ígérhetek. - mormogta kedvesen a fenyőfa.

Középső ágai egyikével megfogta a kis csillagocskát, és jó nagy lendületet vett... A kis csillag szállt, szállt egy ideig felfelé, majd lelassult... és visszapottyant a fenyő ágai közé. A vén fenyő még jó néhány kísérletet tett, hogy visszahajítsa a póru járta csillagocskát, de sajnos nem járt sikerrel.

- Látod, te árva kis csillagocska, nem tudok rajtad segíteni. Annyit azonban megtehetek, hogy felültetek a legmagasabb ágam hegyére, úgy talán egy kicsit közelebb leszel a barátaidhoz.

- Jól van - szólt búslakodva a kis csillagocska. - Mindenesetre köszönöm, hogy megpróbáltál segíteni.

Az öreg fenyő pedig gyengéden megfogta, és feltette a csúcsára. A kis csillagocska egy ideig búslakodott, majd lassan beletörődött a sorsába, és elkezdett ugyanolyan fényesen, szikrázóan világítani, mint ott fenn, az égbolton...

Amikor az égből a társai megpillantották, hogy milyen csodálatosan mutat a kis csillagocska ott lent a havas tájon, a hatalmas fenyőfa csúcsán, nyomban irigykedni kezdtek rá.

- Nézzétek csak, milyen jól fest a mi kis barátunk ott, azon a szép, zöld fenyőfán! Mennyivel jobb helye lehet ott neki, mint itt nekünk! Talán még a fénye is sokkal szikrázóbb, mint amilyen korábban volt!

Addig-addig csodálták a kis csillagocskát ott lent, a havas fenyőfán, mígnem elhatározták, hogy ők is leugranak. Azon az éjszakán rengeteg csillag hullott alá az égből, hogy egy-egy szép, zöld fenyőfa csúcsán folytathassa a ragyogását.

Néhány nap múlva favágók érkeztek az erdőbe. Nagyon elcsodálkoztak a látottakon, de egyben örültek is, mert ilyen fenyőfákkal még soha sem találkoztak. Ki is vágta mindegyiket, hogy majd feldíszítve karácsonyfaként pompázhassanak a házakban. Az égbolton tündöklő csillagok pedig ámuldozva figyelték, hogy mi történik a falu széli fenyves erdőben?

Elérkezett a karácsony. Minden házban fények gyúltak, és igazi ünnepi hangulat költözött az otthonokba. Az égen ragyogó csillagok kíváncsiskodva tekintettek be az ablakokon. Azonban amit ott láttak minden várakozásukat felülmúlta.

A csillag-barátaik már nem csak egy egyszerű zöld fenyőfa csúcsát díszítették, hanem egy-egy pompásan, csillogóan feldíszített karácsonyfán ragyogtak. Az emberek körbeállták, csodálták, és énekszóval köszöntötték őket.

Az égen tündöklő csillagok ekkor határozták el, hogy minden karácsony előtt leugranak egy-egy fenyőfára, hogy nekik is részük lehessen ebben a pompában, és szeretetteljes fogadtatásban. Azt pedig, hogy kit érjen ez a megtiszteltetés, minden decemberben sorshúzással döntenek el.

Azóta díszíti csillag a karácsonyfák csúcsait.

Fésűs Éva: Álmodik a fenyőfácska

Álmodik a fenyőfácska

odakinn az erdőn.

Ragyogó lesz a ruhája,

ha az ünnep eljön.

Csillag röppen a hegyre,

gyertya lángja lobban,

dallal várják és örömmel

boldog otthonokban.

Legszebb álma mégis az, hogy

mindenki szívébe,

költözzék be szent karácsony

ünnepén a béke.

MENTOVICS ÉVA: AZ ÜNNEPI ASZTALNÁL

Imbolyog a gyertya lángja,

Fénylik, mint a Napsugár.

Ünnepváró asztalunkról

fodros füstje tovaszáll.

Karácsonyfán aranycsillag,

és számtalan szép csoda:

csillagszóró, szaloncukor,

omlós, mézes figura.

Kint a kertben pelyhek ringnak,
belesnek az ablakon.
Csodálják a gyertyák fényét
az ünnepi asztalon.

CINCA KATICA; DECEMBER

Billeg-ballag December,
sóhajtva meg-megáll.
Köszönti egy hóember,
vidáman szalutál.

Rámosolyog December,
s megy tovább sietve,
várja őt a sok ember,
készülnek ünnepre.

Nagy csodát hoz December,
úgy hívják, Karácsony.
Fényt áraszt a szívekbe,
gyertyát gyújt a faágon.

Kedves, öreg December,
olyan régen várlak,
pihenj meg egy keveset,
melegedj meg nálam.

CSANÁDI IMRE: KARÁCSONY FÁJA

A karácsony akkor szép,
hogya fehér hóba lép, —
nem is sárba, latyakba...
Ropog a hó alatta.

Hegyek hátán zöld fenyő,
kis madárnak pihenő, —
búcsúzik a madártól,
őzikéktől elpártol.

Beszegődik, beáll csak
szép karácsony fájának;
derét-havát lerázza,
áll csillogva, szikrázva.

Ahány csengő: csendüljön,
ahány gyerek: örüljön,
ahány gyertya: mind égjen
karácsonyi szépségben.